

רע"פ 639/15 - אחמד גבארה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 639/15

לפני:

כבוד השופט א' שהם

המבקש:

אחמד גבארה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע, בעפ"ת 41527-10-14, מיום 29.12.2014, שניתן על-ידי כב' השופטת ט' חיימוביץ

בשם המבקש:

עו"ד אוהד מגורי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ט' חיימוביץ), בעפ"ת 41527-10-14, מיום 29.12.2014, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה באילת (כב' השופטת ש' שטרית - סג"נ) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בתת"ע 3782-12-11, מיום 16.9.2014.

רקע והליכים קודמים

2. בכתב האישום שהוגש נגד המבקש, נטען כי ביום 20.8.2011, נהג המבקש בכביש 90, כשהוא שיכור ותחת השפעת סמים. הדיון בעניינו של המבקש נקבע ליום 21.6.2012, לאחר מספר דחיות. המבקש לא התייצב לדיון זה, ועו"ד חיים קפאח, אשר התייצב מטעמו של המבקש לדיון, עתר במועד הדיון, לדחייה נוספת. בית המשפט לתעבורה, התרשם כי עו"ד קפאח, אינו מכיר את התיק, ובכלל זאת, את העבירות המיוחסות למבקש. לפיכך, קבע בית המשפט לתעבורה, כי מדובר בייצוג מדומה, שכל מטרתו היא להכשיל את ההליך המשפטי, והמבקש הורשע בהיעדרו, בביצוע עבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיפים 62(3), ו-64ב(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. בהתאם לכך, הושתו על המבקש העונשים הבאים: 30 חודשי פסילה, מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה; 12 חודשי פסילה, על תנאי, מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה; וקנס בסך של 2500 ₪.

3. המבקש הגיש בקשה לבית המשפט לתעבורה לביטול פסק הדין, ולחילופין לעיכוב ביצוע העונשים שהושתו עליו. המבקש טען בבקשתו, כי הוא לא ידע על מועד הדיון שנקבע ליום 21.6.2012, מאחר שההזמנה לדיון נשלחה לכתובת שגויה. עוד נטען, כי עורך הדין שייצג את המבקש בדיון, לא ידע אותו בדבר מועד הדיון, וגם לא בדבר שפיטו בהיעדרו.

4. ביום 16.9.2014, דחה בית המשפט לתעבורה את בקשתו של המבקש, בציינו, כי: "טענות המבקש בדבר אי ידיעתו על מועד הדיון שנקבע ליום 21.6.2012 ולכך שגזר הדין הובא לידיעתו רק לאחרונה, הינה טענת בדים שאין לה כל אחיזה במציאות [...] לא יכול להיות חולק באשר לידיעת הנאשם [המבקש] שהיה מיוצג על-ידי בא כוחו, עו"ד סמארה, בדבר מועדי הדיון שנקבעו, לרבות הדיון האחרון בו הוכרע ונגזר דינו".

5. המבקש ערער על החלטתו של בית המשפט לתעבורה, וביום 29.12.2014 נדחה ערעורו. בית המשפט המחוזי קבע, מפי כב' השופטת ט' חיימוביץ, כי לא נפלה כל שגגה בהחלטתו של בית המשפט לתעבורה, וכי "העובדה שצו ההבאה נשלח לכתובת שגויה, אין בה כדי לשנות מסקנתי [...] ידיעתו של המערער [המבקש] אודות מועדי הדיון, נלמדת מהעובדה שהתייצבו עורכי דין מטעמו". בנוסף, נקבע כי גם העונש שהושת על המבקש, נוכח עברו הפלילי המכביד, אינו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה הראויה במקרים דומים.

הבקשה לרשות לערור

6. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בבקשת רשות הערעור שהגיש, טען המבקש, כי משלא "ניתן לו יומו" בבית המשפט, נגרם לו עיוות דין. עוד נטען, כי שגו הערכאות הקודמות משהתייחסו למקרה בעניינו של המבקש, כמקרה של אי התייצבות, שכן עורך הדין מטעמו של המבקש התייצב לדיון. בנוסף, טוען המבקש, כי העונש שהושת עליו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

דיון והכרעה

7. עיינתי בבקשה ובנספחיה, ולא ראיתי מקום להיעתר לה. טענותיו של המבקש אינן חורגות מעניינו הפרטי, ואינני סבור כי נגרם לו עיוות דין. לפיכך, הבקשה שלפניי איננה עומדת באמות המידה ובקריטריונים שנקבעו בפסיקה

למתן רשות ערעור "בגלגול שלישי", ודינה להידחות (רע"פ 113/15 אעלמי נ' מדינת ישראל (20.1.2015); רע"פ 8992/14 רפאל נ' מדינת ישראל (20.1.2015); רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014)).

8. למעלה מן הצורך, אדרש בקיצור נמרץ לטענתו העיקרית של המבקש. לטענת המבקש, הוא לא התייצב לדיון, מאחר שלא קיבל זימון לדיונים בעניינו, ולא עודכן על-ידי בא כוחו, באשר למועדים שנקבעו. המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין, מצויה בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע."

סבורני, כי לא נפל כל פגם בהחלטותיהן של הערכאות הקודמות, בקובען כי שלחת צו הזימון לכתובת שגויה, אינה מהווה, במקרה דנן, "סיבה מוצדקת" לאי התייצבותו של המבקש. בעניינינו, כתב האישום ובו ההזמנה לדיון, אשר נקבע ליום 15.12.2011, נמסרו למבקש במקום, עת נתפס כשהוא מבצע את העבירה. כמו כן, עו"ד קפאח, התייצב לדיון מטעמו של המבקש. מכל האמור, לא יכול להיות חולק באשר לידיעת המבקש, בדבר מועד הדיון שנקבע בעניינו. בנסיבות אלה, לא מצאתי עילה להתערבות בהחלטה לדחות את הבקשה לביטול פסק הדין.

9. אשר לעונש שהושת על המבקש, נשוב ונזכיר, כי אין בכוחה של השגה על חומרת העונש להצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", למעט באותם מקרים חריגים בהם ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת והראויה בעבירות דומות (רע"פ 7239/14 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (23.11.2014); (רע"פ 4902/14 צבאן נ' מדינת ישראל (16.7.2014); רע"פ 4892/14 שאקר נ' מדינת ישראל (15.7.2014)). בנסיבות העניין, העונש שהושת על המבקש איננו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה שנקבעה בעניינים כגון דא. בקביעת עונשו של המבקש נשקלה החומרה היתרה הגלומה בעבירת הנהיגה בשכרות, וזאת בשים לב לעברו הפלילי המכביד של המבקש, ולטעמי, העונש שהושת על המבקש, הינו הולם וראוי.

10. נוכח האמור, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, ט"ז בשבט התשע"ה (5.2.2015).

ש ו פ ט